# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobců: **a) J. Ž., b) Mgr. M. K.,** oba zast. I. K., proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích,** se sídlem Čechovo nábřeží 1791, Pardubice, v řízení o námitce podjatosti vznesené vůči soudcům Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích JUDr. Janu Dvořákovi, Mgr. Monice Chaloupkové a JUDr. Karlu Kudláčkovi, ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích pod sp. zn. 52 A 33/2011,

takto:

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích JUDr. Jan Dvořák, Mgr. Monika Chaloupková a JUDr. Karel Kudláček **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 52 A 33/2011.

## Odůvodnění:

Podáním ze dne 15. 2. 2012 žalobci namítli podjatost soudců Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) JUDr. Jana Dvořáka, Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Karla Kudláčka ve věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 52 A 33/2011.

Jako odůvodnění námitky podjatosti žalobci uvedli, že uvedení soudci z nevysvětlitelných důvodů ustanovili opatrovníka žalobkyni a), zástupkyni žalobců bez uvedení důvodů zprostili zastupování, dále žalobce urazily výroky, že se žalobkyně a) a zástupkyně žalobců neumí vyjadřovat. Žalobci též poukázali na to, že nebylo nařízeno jednání (nikdo nebyl předvolán), což považují za hrubé pochybení a porušení Listiny základních práv a svobod, a mají za to, že uvedení soudci si počínají z libovůle.

V podání obsahujícím námitku podjatosti se dále uvádí, že zástupkyně žalobců podala dne 25. 1. 2012 ministru spravedlnosti „*žádost o podání informací – na chování, hrubé porušování zákonů a velmi nevhodné vyjadřování se těchto soudců*“. K výše uvedeným soudcům krajského soudu nemají žalobci důvěru, neboť ukázali, že jednají ve prospěch strany žalované a ani provedení důkazů nejsou schopni zajistit.

Soudci krajského soudu JUDr. Jan Dvořák, Mgr. Monika Chaloupková a JUDr. Karel Kudláček se shodně vyjádřili, že se v předmětné věci necítí být podjatými a že jim nejsou známy skutečnosti, z nichž by mohl vyplynout důvod pochybností o jejich nepodjatosti.

Námitka podjatosti není důvodná.

Dle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

Nejvyšší správní soud konstatuje, že ustanovení opatrovníka žalobkyni a), zproštění zastupování zástupkyně žalobců a nenařízení jednání jsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech ve smyslu výše citované věty třetí § 8 odst. 1 s. ř. s., které nemohou být důvodem pro vyloučení soudce. Právě uvedené skutečnosti tak nemohou úspěšně odůvodnit námitku podjatosti, zákon totiž v citovaném ustanovení výslovně zapovídá, aby takové skutečnosti mohly vést k vyloučení soudce.

Pokud žalobci poukázali na to, že je uráží výroky, že se žalobkyně a) a zástupkyně žalobců neumí vyjadřovat, Nejvyšší správní soud konstatuje, že toto své tvrzení žádným způsobem nedoložili a ze spisu krajského soudu ve věci pod sp. zn. 53 A 33/2011 nikterak nevyplývá. Na takto ničím nedoloženém tvrzení žalobců nemůže zdejší soud založit své úvahy v dané věci, nehledě k tomu, že uvedené tvrzení žalobci ani blíže nekonkretizovali a nepřiblížili kdy, kde a za jakých okolností se měli jmenovaní soudci krajského soudu k těmto výrokům uchýlit.

Ani poukaz na to, že zástupkyně žalobců podala dne 25. 1. 2012 ministru spravedlnosti „*žádost o podání informací – na chování, hrubé porušování zákonů a velmi nevhodné vyjadřování se těchto soudců*", nevede k závěru, že se zřetelem na poměr soudců k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Nejvyšší správní soud k tomu konstatuje, že soudce v demokratickém právním státě musí být připraven na určitou míru kritiky jeho rozhodnutí a postupu ve věci ze strany účastníků. Soudce musí být též připraven na to, že jeho rozhodnutí, příp. procesní postup může být předmětem opravných prostředků, rozličných stížností či jiných podání, která je třeba vnímat v rovině profesionální, nikoli osobní. Taková podání směřující proti rozhodnutí či postupu soudce ve věci proto nemohou bez dalšího založit pochybnosti o nepodjatosti rozhodujícího soudce. Aby tomu tak bylo, musely by k nim přistoupit další skutečnosti, které by byly schopné vyvolat pochybnosti v uvedeném směru. Zdejší soud tak dospěl k závěru, že „*žádost o podání informací – na chování, hrubé porušování zákonů a velmi nevhodné vyjadřování se těchto soudců*" adresované ministru spravedlnosti může být vnímána jako jistá kritika shora jmenovaných soudců krajského soudu. Nic z toho, co žalobci uvedli, však nenasvědčuje tomu, že by zmíněné podání zástupkyně žalobců

vybočilo z rámce kritiky ze strany účastníků, na kterou musí být soudce ve výkonu své pravomoci připraven, a v daném případě pak nezaložilo pochybnosti o nepodjatosti rozhodujících soudců. Pokud by mohlo libovolné podání účastníků vyjadřující kritiku rozhodnutí nebo postupu soudců ve věci založit pochybnosti o jejich nepodjatosti, mohlo by dojít ke zneužívání takových podání ze strany účastníků za účelem ovlivnění složení ve věci rozhodujícího senátu, což je z hlediska práva na zákonného soudce nepřijatelné.

Zdejší soud poznamenává, že v obdobném smyslu a za použití shodné argumentace rozhodl v usnesení ze dne 7. 8. 2009, č. j. Nao 53/2009 - 139, ve kterém byl posuzován případ, kdy byla podána stížnosti pro neprofesionální chování na soudce Nejvyššího správního soudu k předsedovi tohoto soudu. V právě citovaném usnesení nebylo shledáno, že by taková stížnost zakládala pochybnosti o nepodjatosti soudců. Ke shodnému závěru ostatně zdejší soud dospěl i v usnesení ze dne 30. 3. 2011, č. j. Nao 27/2011 - 286, kde bylo rozhodováno taktéž o případu, zda stížnost k předsedovi soudu na soudce může bez dalšího založit podjatost takových soudců, případně v usnesení ze dne 14. 7. 2009, č. j. Nao 36/2009 - 49, které posuzovalo případ, kdy účastník řízení podal na rozhodující soudkyně trestní oznámení.

Nejvyšší správní soud k tvrzení žalobců, že soudci Jan Dvořák, Mgr. Monika Chaloupková a JUDr. Karel Kudláček jednají ve prospěch strany žalované, uvádí, že jde o zcela nekonkrétní námitku, z níž se nedají odvodit konkrétní skutečnosti, ve kterých je podjatost spatřována. Žalobci neuvedli jediný důvod, proč se domnívají, že jmenovaní soudci jednají ve prospěch protistrany. Zmíněná námitka žalobců tak nedostála požadavkům v § 8 odst. 5, věty čtvrté, s. ř. s., dle kterého námitka podjatosti musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. K takto formulované námitce podjatosti nemohl zdejší soud přihlížet, jelikož její nekonkrétnost brání jejímu zhodnocení a vypořádání.

Na závěr zdejší soud ve shodě s tím, co uvedl již v usnesení ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, zdůrazňuje, že rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Takové důvody ovšem zdejší soud v nyní posuzované věci neshledal.

Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k tomu, že soudci krajského soudu JUDr. Jan Dvořák, Mgr. Monika Chaloupková a JUDr. Karel Kudláček nejsou vyloučeni z rozhodnutí a projednávaní věci uvedené ve výroku tohoto usnesení.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. března 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu